

[Brorsen.]

maal til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Jeg vil spørge, om det er ham, der har foranlediget, at kun Folk med Fagforeningsbog kan faa ekstra Arbejde ved Statsbanerne og Postvæsenet. Der er jo hvert Aar ved Juletid og forud for Julen Tale om at antage ekstra Mandskab, og det er klart, at der er mange, der ønsker at faa et saadant lille Job. Derfor synes jeg, det har Betydning i alt Fald at faa Klarhed over, om man fra Trafikministerens Side stiller den Fordring, at de paa-gældende for i det hele taget at komme i Betragtning skal møde med Fagforeningsbog. Det vil naturligvis afhænge af Ministerens Svar, hvorledes vi fra vor Side her vil stille os.

Christmas Møller: Finanslovdebatten har nu varet i 16 Møder, siden jeg første Gang havde Ordet. Den politiske og parlamentariske Situation er blevet belyst fra mange Sider, og en Række vigtige Emner af saglig Natur har været paa Dagsordenen. Der kunde være mangt og meget at sige, og jeg kunde ogsaa have Lyst til at gøre nogle Bemærkninger til den Tale, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch holdt for en halv Times Tid siden, men de Bemærkninger, jeg kunde ønske at gøre til det ærede Medlems Udtalelser, f. Eks. om Landbrugets Stilling og den økonomiske Situation, maa jeg have Lov til at udskyde til Valutasagens Behandling her i Tinget. Det ærede Medlems Partifæller og vi kan jo i Udvalget om denne Sag og senere her i Tinget drøfte disse Spørgsmaal.

Jeg har kun en enkelt Bemærkning at gøre til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, nemlig i Anledning af den Udtalelse, det ærede Medlem kom med om min Partifælle det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel. Jeg er vidende om, at det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel paa Grund af Embedsrejse ikke kan være til Stede her i Tinget. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch hentydede til, men med den høje Standard, han jo kræver af andre og sig selv, synes jeg, han skulde tale ganske anderledes lige ud, end han gjorde.

Der kunde ogsaa paa andre Omraader være mangt og meget at sige, men jeg maa fatte mig i Korthed og holde mig til nogle Hovedpunkter. Baade her paa Rigsdagen og ude i Befolkningen er Forholdet mellem Regeringsflertallet og Oppositionen et brændende Spørgsmaal. Saavel alment politisk som med Hensyn til Sagernes Behandling og Afgørelse paa Tinge har dette Forhold

jo ogsaa af mange, til Dels i særlig Grad tidsbestemte Grunde en Betydning, der springer i Øjnene. Maalt i Flertal og Mindretal er det umiddelbart set et Forhold mellem Magt og Afmagt, og efter Landstingsvalget 1936 er det saa ubetinget Regeringsflertallet, der raader over Oppositionens Vilkaar med Hensyn til Samarbejde eller Ikke-Samarbejde, medmindre da Oppositionen paa Forhaand siger nej endogsaa til positive redelige Tilbud fra Regeringsflertallets Side. Jeg holder mig til mit eget Parti og fastslaar, at fra vor Side har Regeringsflertallet ikke staaet over for et saadant Nej, ingenlunde, selv om vort Ønske om Samarbejde ikke i alle Sager er saa indtrængende som med Hensyn til Landets Forsvar.

Men i sidste Rigsdagssamling havde Regeringsflertallet ikke Brug for os, saa lidt som for Oppositionens andre Grupper. Vi har søgt at faa Klarhed over, om Piben vilde faa en anden Lyd i denne Rigsdagssamling — det er noget, Regeringsflertallet bestemmer, men ikke noget, vi beder om; vi er ikke Supplikanter. Bliver det ved det gamle, saa betyder det friere Bane for os selv, og denne Frihed har muligvis ikke blot vi, men ogsaa Fremtiden her i Landet mest behov. Men hvad vi maa have nu, er *Klarhed*; den har Regeringen og dens Flertal Pligt og Skyldighed til at skaffe os, og jeg synes da ogsaa, de har løftet Sløret.

Man vil indrømme mig, at Statsministerens pæne Ord i Aabningstalen ikke tæller med, dem kendte vi fra i Fjor og ved, hvad de er værd blandt Brødre. Ikke saa lidt klogere blev vi af den Besked, vi fik fra Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch. Han sagde nemlig, at der vilde blive fri Plads for baade Kritik og Indvendinger — og det manglede jo ogsaa bare, at Regeringsflertallet skulde ville nøgte os det —, men saa tilføjede han, at Virkningen, altsaa Virkningen af denne Kritik og disse Indvendinger — jeg beder om Tilladelse til et Par korte Citater her og senere —, afhænger selvfølgelig af Indvendingernes Vægt og af den oprigtige Samfundsbetragtning, der indeholdes i dem. Altsaa, vore Samfundsbetragtningers Oprigtighed skal først have bestaaet sin socialistisk-radikale Prøve, inden der overhovedet kan blive Tale om at bevilge os en Smule Virkning af vore Standpunkter og Synspunkter. Men det er endnu ikke kommet saa vidt, at vi stiller til Fingeraftryk hos det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, og han vilde fornuftigvis ogsaa have brugt en helt anden Form, hvis han ønskede at komme paa Talefod med os.

Jeg kommer saa til den højtærede